

Vuoden liikunnanopettajan mietteitä työstä ja elämästä

Kiitos. Olin erittäin iloinen ja onnellinen, mutta myös hämmästynyt saadessani tämän huomionosoituksen. Hämmästyin, koska pidän itseäni aivan tavallisena, ruohonjuuritason työtä tekevänä liikunnanopettajana. En ole mitenkään ”spesiaali tapaus”. Kiitän tästä lämpimästi ihania työtovereitani Pasia, Marjoa, Ollia ja Sirkkua. Kiitos, että olette arvostaneet työntekoani niin paljon, että päädyitte ehdottamaan minua huomionosoituksen saajaksi. Meillä on hyvä liikuntatiimi, jossa on ilo tehdä töitä. Ryhmä kantaa ja tukee, kun kaikki ei ole mennyt suunnitelmiin mukaan ja toisaalta onnistumiset ovat yhdessä koettuja hyviä hetkiä. Kiitos teille siitä.

Kiitos myös Liiton hallitukselle siitä, että se kaikista erinomaisista ehdotuksista valitsi juuri minut. Tämä huomionosoitus on kohokohta pitkän liikunnanopettajaurani loppusuoralla. Olen kiitollinen siitä, että olen saanut tehdä sitä työtä, josta unelmoin pikkutyöstä asti.

Hieman henkilökuvausta

Olen kotoisin Kauhavalta, Etelä-Pohjanmaalta, puukko-pitäjästä. Olen asunut täällä melkein koko ikäni, lukuunottamatta ensimmäistä elinvuotani (syntyin Hämeenlinnassa) ja opiskeluvuosia Jyväskylässä.

Kouluaikainen harrastukseni oli naisvoimistelu, jossa osallistuin lukuisiin suurkisoihin ja myöhemmin kansainvälisiin Gymnastrada-ta-

pahtumiin. Se on harrastukseni edelleenkin, täydennettynä pilateksella. Opiskelupaikka Jyväskylän liikuntatieteelliseen avautui heti ylioppilaaksi tulon jälkeen 1975. Alemman tutkinnon jälkeen aloitin työt ja ylemmän tutkinnon tein työn ohessa.

Ensimmäisen työpaikkani sain Vimpelin yläasteelta ja lukiosta, jossa olin vuoden viransijaisena. Sen jälkeen minut valittiin Lapualle, jossa toimin lukion ja peruskoulun liikunnan ja terveystiedon lehtorina. Tällä hetkellä on menossa 37. työvuosi Lapuan koululaitoksessa.

Olen naimisissa kouluikäisen poikaystäväni kanssa. Meillä on kolme poikaa ja tällä hetkellä neljä lastenlasta, viides tulossa. Liikunta on kuulunut oleellisena osana perheemme elämään ja poikien harrastusten myötä lajituntumukseni on laajentunut myös palloilun puolelle. Olen usein todennut, että eniten minua opettajana on kasvattanut omien lasten koulunkäynnin seuraaminen ns. keittiön kautta. Siinä on oppinut paljon siitä, miten lasten näkemykset koulusta, opettajista ja opettamisesta voivat vaihdella valtavasti. Lasten kautta on korostunut jatkuva pyrkimys tasapuolisuuteen ja oikeudenmukaisuuteen; koululiikunnassa kaikilla on samat oikeudet ja velvollisuudet, olet sitten seuran edustusurheilija tai tavallisen koululainen.

Työurani tärkeimpänä saavutuksena pidän ehdottomasti vanhojen tanssien aloittamisen Lapuan lukiossa 1989. Se ei ollut aivan yksinkertainen juttu vahvassa körttipitä-

jässä. Muutamat itkutkin taisi ensimmäisinä vuosina tulla, mutta kun on riittävästi taitoa, yleensä asiat lopulta onnistuvat ja ensi vuonna meidän koulussamme vietetään vanhojen tanssien juhlaa 30. kerran. Se tilaisuus on joka vuosi yhtä sykeädyttävä. Oppilaat ovat aina innoissaan ja motivoituneita oppimaan.

1995-1996 kävin työn ohessa Turun taiteen ja viestinnän oppilaitoksessa koulutanssin opintokokonaisuuden. Niiden opintojen innoittamana järjestin oppilaitteni kanssa tanssinäytöksiä, joiden lipputuotolla ostettiin sekä lukiolle että yläkoululle liikuntavälineitä. Lavastusapua sain kuvataideohjaajalta, mutta esiintymisvaatteet ompelin itse. Jälkikäteen olen ihmetellyt, miten ihmeessä olen ehtinyt tehdä sen kaiken, mutta silloinpa ei ollutkaan vielä tietokoneita kouluopetuksessa.

Olen aina ollut innokas kurssien kävijä ja uusien ideoiden metsästäjä. Se on hyvä tapa säilyttää mielenkiinto ja innostus työtä kohtaan. Työntantajani, Lapuan lukio, on aina kannustanut koulutautumaan ja kursseille olen päässyt aina halutessani. Toki osan kursseista ole maksanut itsekin. Tämän uteliaisuuteni johdosta myös golf on tullut perheeseemme. Menin golfkursseille Ruuhikoskelle jo ennen kuin siellä oli kenttäkään valmiina. Ensin mieheni nautti minulle, mutta eipä aikaakaan, kun golf sai hänetkin pauloihinsa. Golf onkin tärkeä kesäharrastukseni.

Tietokoneitten kohdalla päätin jo varhain, että minäkin opin niiden käytön, jos kerran

muutkin oppivat. Tavallisten powerpoint-esitysten tekemisen jälkeen opettelinkin Moodlen käytön ja vein lukion terveystiedon kurssini sille oppimisalustalle. Sähköiset kokeet onnistuivat siinä ympäristössä hienosti ja helpottivat kokeiden korjausta. Sen jälkeen on tullut Pedanet, Google Cafe, Elmo ja Seppo ym. lukuisat sovellukset, joita on tullut vastaan Liiton järjestämissä Terveystiedon seminaareissa. Pedanet-alustalle olen vienyt yläkoulun terveystiedon kurssit ja kokeet sekä vähitellen myös uudet lukion kurssit. Tietokoneitten kanssa työskentely antaa paljon mahdollisuuksia, mutta ei aina välttämättä helpota opettajan arkea. Kaikki uusi vie aikaa, mutta onnistuminen innostaa.

Kaikille nuorille opettajille antaisin vinkiksi ”Käy kursseilla! Samalla saat itsellesi aikaa ja sen jälkeen on taas kiva palata arjen työhön.”

*Aurinkoista kevättä
t. Tarja Pernaa*